

[Haustrup Clemmensen.]

jo er administrativt vanskelige spørgsmål, at det lovgivningsteknisk er problemer, der kræver nøje overvejelse, og det er vi fra vor side helt parat til fortsat at medvirke til at de får. De lovforslag, der her er til behandling, er først og fremmest konsekvensændringer; så vidt vi umiddelbart kan bedømme dem, forekommer de rimelige, og vi vil derfor gerne i positiv ånd fortsat arbejde med dette problemkompleks i udvalget.

Per Federspiel: De lovforslag, der her foreligger, er jo en direkte konsekvens af det lovforslag, vi tidligere har drøftet om ændringer i dødsbopbeskatningen efter kilde-skatte-loven. Jeg skal ikke optage nogen debat med hr. Grünbaum, men vil dog minde om, at det ikke er arbejdsfri indtægter, det drejer sig om; det drejer sig om en sikring af generationsskiftet, som ellers efter den gældende kildeskattelov i mange tilfælde ville være praktisk talt umuliggjort.

Der har i de lovforslag, der nu foreligger, på et enkelt punkt sneget sig nogle bestemmelser ind, der, såvidt jeg kan se, på samme måde som den oprindelige kildeskattelov vil vanskeliggøre generationsskiftet. Jeg sigter til bestemmelsen om, at overdragelse af formuegoder ved arveforskud eller ved gave skal ligestilles med salg. Det er jo det princip, der fjernes fra kildeskatteloven, når det drejer sig om egentlig arv. Nu foregår generationsskiftet i mange tilfælde, inden arveladeren afgår ved døden, og der er vel anledning til i udvalget at se på, om ikke disse bestemmelser i virkeligheden er en tilbagevenden til det gamle system, der blev vedtaget i den forrige regerings tid, og at man her vender tilbage til bestemmelser, der kommer til at vanskeliggøre generationsskiftet.

I øvrigt har jeg ingen bemærkninger til de forskellige lovforslag, som det jo er praktisk at gennemføre, ud over det ene klagesuk, at det for dem, der skal arbejde med disse love — jeg tænker på eksekutorer i dødsboer, advokater, revisorer og andre — efterhånden bliver et virvar. Jeg går ud fra, at når vi er kommet igennem med disse bestemmelser, vil man fra finansministeriets side drage omsorg for at få samlet alle disse bestemmelser — det er jo næsten hver uge,

vi vedtager ændringer i ligningsloven — i et egentligt sæt af lovbekendtgørelser, så man i hvert fald kan få en lille smule overblik over, hvad det egentlig er, vi arbejder med.

Helge von Rosen: Efter forretningsordenen bør man kun beskæftige sig med det principielle ved første behandling. Der er en overflod af principielle spørgsmål i dødsbopbeskatningen set under ét. Det er muligvis et af de mest afgørende forslagskomplekser for formuefordelingen i vort samfund, for generationsskiftet og for erhvervslivets formelle struktur og mange andre spørgsmål. Men der er i disse lovforslag, som er fremme i dag, og som tidligere er bebudet, hovedsagelig udfyldningsforslag, ikke noget af principiel art, som ikke efter mit skøn bedres under ét med det totale kompleks. Deri er jeg altså enig med de foregående ordførere.

Jeg kan ikke lade være med at benytte lejligheden til at sige, at disse forslag er en smagsprøve på vor skattelovgivnings teknik. Det er ligesom at sætte en papmosaik af slaget på Rheden sammen med successiv udlevering af brikkerne. Hermed vil jeg hverken laste den nuværende eller den foregående finansminister; de har begge arvet den opsplittede skattelovgivning, som er noget specielt for dansk skattelovgivning i de sidste 15 år. Det gør det hele lidt uoverskueligt for tinget, men det er jo en selvskabt plage, som der er råd for med teknisk hjælp. Værre er det for skatteyderne og for det lokale folkevalgte element i ligningen. Den opsplittede skattelovgivning er på den anden side som en slags vitaminpiller for teknokratiet, altså skatteembedsmænd og private skattekonsulenter.

De specialregler, som lovforslaget vedrørende særlig indkomstskat indeholder, er vel især interessante vedrørende fast ejendom. Men selv på dette ene punkt er konsekvenserne, der må ses i sammenhæng bl. a. med lovforslaget om ændring i afskrivningsloven, af en så kompliceret natur, at kun en udvalgsbehandling efter mit skøn kan give en rimelig oversigt. Hr. Grünbaum hentydede til, at finansministeren er gået videre med hovedsagen end i det tilgrundliggende forslag, det, der vist hedder nr. 85, men hr. Grünbaum talte ikke om, hvad han